

ЕВРОПЕЙСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

РЪКОВОДСТВО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ ОТ НАЦИОНАЛНИТЕ ВЛАСТИ С ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

ПО ОТНОШЕНИЕ
НА ПРОЕКТИ ЗА
ЗАКОНОДАТЕЛНИ
РАЗПОРЕДБИ

ЕВРОПЕЙСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

РЪКОВОДСТВО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ ОТ НАЦИОНАЛНИТЕ ВЛАСТИ С ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

ПО ОТНОШЕНИЕ
НА ПРОЕКТИ ЗА
ЗАКОНОДАТЕЛНИ
РАЗПОРЕДБИ

ECB EZB EKT БКР

© Европейска централна банка, 2005 г.

Адрес:

Kaiserstraße 29
D-60311 Frankfurt am Main,
Germany

Пощенски адрес:

Postfach 16 03 19
D-60066 Frankfurt am Main,
Germany

Телефон

+49 69 1344 0

Уебсайт

<http://www.ecb.int>

Факс

+49 69 1344 6000

Телекс

411 144 ecb d

Настоящото ръководство отразява възгледите на ЕЦБ и не засяга тълкуването на Решение 98/415/ЕС от институциите на Общността, на които е възложено да следят за правилното прилагане на общностното право

Настоящото ръководство е създадено с информативна цел. Единствено законодателство, което е публикувано в книжното издание на Официален вестник, се счита за автентично.

ISBN 978-92-899-0210-6 (онлайн)

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР	5	3 СРОКОВЕ	21
РЕЗЮМЕ	6	4 ПОТВЪРЖДЕНИЕ ЗА ПОЛУЧАВАНЕТО	22
I ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА КОНСУЛТАТИВНАТА ФУНКЦИЯ НА ЕЦБ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОЕКТИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	8	5 ПРИЕМАНЕ НА СТАНОВИЩЕТО	23
II ЦЕЛИ НА РЕШЕНИЕ 98/415/ЕО	10	6 ЕЗИКОВ РЕЖИМ	23
III ОБХВАТ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ С ЕЦБ	12	7 ИЗПРАЩАНЕ НА СТАНОВИЩЕТО И НЕГОВОТО ПОСЛЕДВАЩО РАЗГЛЕЖДАНЕ	23
1 ВЛАСТИ, КОИТО ИСКАТ КОНСУЛТАЦИЯ	12	8 ПУБЛИКУВАНЕ	23
2 ПРОЕКТИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ, ПО КОИТО СЕ ИСКА КОНСУЛТАЦИЯ	13	V СПАЗВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ	24
3 ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ НА ЕЦБ	14	VI ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ	25
4 ПРАВНИ РАЗПОРЕДБИ В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЩНОСТНОТО ПРАВО	17	ПРИЛОЖЕНИЕ	26
IV ПРОЦЕДУРА ПО КОНСУЛТИРАНЕ	19	ПРЕГЛЕД НА ВЪПРОСИТЕ ЗАСЕГНАТИ В ПРОЕКТИТЕ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ ПО КОИТО ЕЦБ, А ПРЕДИ ТОВА И ЕПИ, СА БИЛИ КОНСУЛТИРАНИ	
1 ПОДХОДЯЩ МОМЕНТ ЗА КОНСУЛТИРАНЕ С ЕЦБ	19		
2 ИСКАНЕ ЗА СТАНОВИЩЕ	20		

ПРЕДГОВОР

За мен е удоволствие да представя настоящата публикация – **Ръководство за консултиране от националните власти с Европейската централна банка по отношение на проекти за законодателни разпоредби**. Подобно на всички други публикации на ЕЦБ и тази ясно показва ангажимента на ЕЦБ към принципите на откритост и прозрачност, и съдейства за по-нататъшното популяризиране на целите и дейностите на ЕЦБ.

Договорът за създаване на Европейската общност задължава държавите-членки да искат становището на ЕЦБ по отношение на проекти за законодателни разпоредби в областите на компетентност на ЕЦБ. След историческото разширяване на ЕС броят на участниците в процеса на консултиране се увеличи значително. Вследствие на това ЕЦБ изработи настоящото ръководство, за да информира и подпомага националните власти, особено тези на новите държави-членки, във връзка с това им задължение. За тази цел ръководството обяснява целите и обхвата на консултациите с ЕЦБ и разяснява процедурата, която трябва да се следва.

Вярвам, че настоящото ръководство ще повиши съзнанието на всички страни, които участват в процедурата по консултиране, относно техните права и задължения, както и че ще доведе до още по-доброто разбиране на консултативната функция на ЕЦБ. В това отношение ръководството цели също да насърчи по-широкото прилагане на процедура по консултиране, и по такъв начин да допринесе за хармонизирането на законодателството на държавите-членки в областите от компетентност на ЕЦБ.

Накрая бих желал да подчертая колко е важно да се осигури тясно сътрудничество между националните власти, които участват в законодателния процес, и Европейската система на централните банки/Евросистемата. Убеден съм, че настоящата публикация ще укрепи това тясно сътрудничество в общ интерес на всички участващи страни.

Франкфурт на Майн, юни 2005 г.

Jean-Claude Trichet

РЕЗЮМЕ

Националните власти са длъжни да се консултират с Европейската централна банка (ЕЦБ) по отношение на проекти за законодателни разпоредби в областите на компетентност на ЕЦБ. Задължението възниква по силата на член 105, параграф 4 от Договора за създаване на Европейската общност, и неговото изпълнение е основание за започване на процедура за изпълнение пред Съда на Европейските общности.

Консултативната функция на ЕЦБ цели да гарантира, че националните власти се ползват от експертната на ЕЦБ, като при това: се допринася за общите цели на Европейския съюз; се осигурява, че националното законодателство е съвместимо с правната рамка на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) и е в съответствие с политиките на ЕЦБ; и се съдейства за обмена на информация и комуникацията между ЕЦБ и обществеността.

Задължението за консултиране се прилага за всички държави-членки на ЕС, с изключение на Обединеното кралство. Процедурата по консултиране с ЕЦБ е подробно уредена в Решение на Съвета 98/415/ЕО.

Множество различни национални власти (например, парламенти и органи с регулативни правомощия) могат да се консултират с ЕЦБ, въпреки че най-често становището на ЕЦБ се иска от министрите на държавите-членки. Властите, които искат консултация, могат да са различни от тези, които иницират (или приемат) законодателството.

Задължението за консултиране касае само разпоредби, които ще станат правно задължителни и общоприложими в съответната държава-членка. Това задължение не се ограничава до законодателство, което се приема от парламент, а също така не е необходимо ЕЦБ да се консултира по отношение на подзаконови разпоредби в изпълнение на закони, освен ако действието им е различно от това на последните. По правило държавите-членки не се консултират с ЕЦБ по отношение на транспонирането на директиви на Общността, въпреки че понякога ЕЦБ ги е насърчавала да правят това относно директиви, които са от изключителен интерес за ЕСЦБ и за които хармонизирането е от важно значение. ЕЦБ следва да бъде консултирана повторно, ако проектът за законодателна разпоредба, по който становището на ЕЦБ е било вече поискано, бъде съществено изменен.

Въпросите от областите на компетентност на ЕЦБ включват основните задачи на ЕСЦБ съгласно Договора, и по-специално тези изброени в член 105, параграф 2 от Договора. Решение на Съвета 98/415/ЕО съдържа неизчерпателен списък от категории въпроси, по които ЕЦБ трябва да бъде консултирана.

ЕЦБ трябва да бъде консултирана на подходящ етап от законодателния процес, т.е. в момент, който позволява на ЕЦБ да приеме становището си във всички необходими езикови версии и който дава възможност на властите, който иницират законодателната разпоредба, да вземат предвид становището на ЕЦБ преди да решат по същество. Националните власти могат да определят срок за представяне на становището на ЕЦБ,

като минималният срок е един месец. Срок по-кратък от един месец е допустим само в случаи на изключителна спешност, при което причините за спешност следва да бъдат посочени.

По време на консултацията процедурата по приемане на законодателна разпоредба се спира, въпреки че могат да бъдат предприети отделни действия от националния законодателен процес. След изтичането на срока, процедурата се възобновява, но дори тогава компетентните власти следва да вземат предвид становището на ЕЦБ, ако то е получено преди законодателната разпоредба да бъде окончателно приета. Властите, които искат консултация, са длъжни винаги да доведат становището на ЕЦБ до знанието на властите, които приемат разпоредбата, ако се касае за различни власти.

Становищата на ЕЦБ относно проекти за законодателни разпоредби се публикуват на уебсайта на ЕЦБ веднага след тяхното приемане и изпращане на властите, които искат консултация (освен ако съществуват особени причини за забавяне, в който случай становището се публикува не по-късно от шест месеца след неговото приемане).

I ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА КОНСУЛТАТИВНАТА ФУНКЦИЯ НА ЕЦБ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОЕКТИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Договорът за създаване на Европейската общност (Договорът) възлага на ЕЦБ консултативна функция по отношение на предложени актове на Общността и проекти за национални законодателни разпоредби в областите на компетентност на ЕЦБ. Член 105, параграф 4 от Договора, който е възпроизведен в член 4 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (Устава) дава основанията за консултативната функция на ЕЦБ. Рамката за консултиране с ЕЦБ от националните власти е определена в Решение на Съвета 98/415/ЕО от 29 юни 1998 г. за консултирането на националните власти с Европейската централна банка по отношение на проектите за законодателни разпоредби¹ („Решение 98/415/ЕО“), което е в сила от 1 януари 1999 г. То се прилага във всички държави-членки с изключение на Обединеното кралство, което е освободено от задължение за консултиране с ЕЦБ по силата на

Каре I

Член 105, параграф 4 от Договора:

С ЕЦБ се провеждат консултации:

- по всеки предложен акт на Общността в областите на нейната компетентност;
- от националните органи, във връзка с всеки проект за нормативна разпоредба в областите на нейната компетентност, но в рамките и при условията, определени от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 107, параграф 6.

ЕЦБ може да представя становища на съответните институции или органи на Общността или на националните власти по въпроси от нейната компетентност.

Член 4 от Устава:

В съответствие с член 105, параграф 4 от настоящия договор:

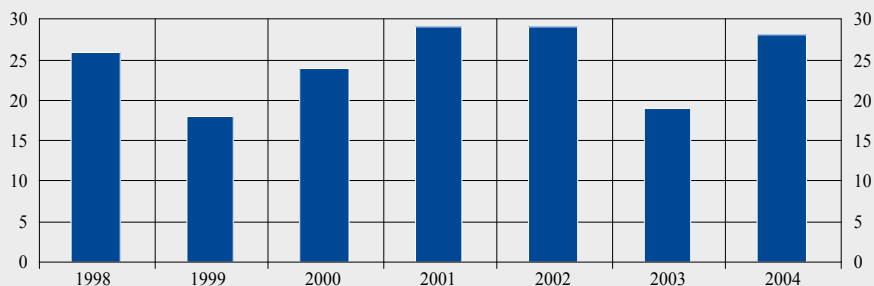
(а) консултации с ЕЦБ се осъществяват:

- по всеки предложен акт на Общността в областите на нейната компетентност;
- от националните власти, във връзка с всеки проект на нормативна разпоредба в областите на нейната компетентност, но в рамките и при условията, определени от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 42;

(б) ЕЦБ може да представя становища на съответните институции или органи на Общността, или на националните власти, по въпроси, в кръга на нейната компетентност.

¹ ОВ L 189, 3.7.1998 г., стр. 42. Текстът на Решение 98/415/ЕО е възпроизведен в приложение I.

Схема 1 Брой становища на ЕЦБ в резултат на консултации от национални власти

приложения към Договора Протокол за някои разпоредби, отнасящи се до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия. От своето създаване ЕЦБ е издала 173 становища в резултат на консултации от национални власти (вж. схема 1).

Преди създаването на ЕЦБ, Европейският паричен институт (ЕПИ) също имаше консултативна функция.² Някои теми са все още от голям интерес за новите държави-членки на ЕС, като например становището на ЕПИ относно интеграцията на националните централни банки (НЦБ) в ЕСЦБ и въвеждането на еврото за валута в много от държавите-членки. В резултат на консултациите провеждани от националните власти, ЕПИ е приел 68 становища по множество проекти за законодателни разпоредби от областите на неговата компетентност.

Решение 98/415/ЕО е формулирано много общо и за да се осигури, че то е напълно ефективно, националните законодатели следва да разбират напълно: а) неговите цели; б) обхвата на задължението за консултиране; в) процедурата, която трябва да се следва; и г) действието, което неизпълнението на задължението за консултиране може да има върху законосъобразността на съответното законодателство. Ето защо, настоящото ръководство си поставя за цел да информира относно тези четири аспекта всички национални власти, които участват в подготовката на национални законодателни разпоредби, така че те изцяло да разбират своите права и задължения. Настоящото ръководство съдържа и някои препоръки, които целят да осигурят ефективността на процедурата по консултиране.

² Вж. член 117, параграф 6 и параграф 8 от Договора и Решение на Съвета 98/717/ЕО от 22 ноември 1993 г. за консултирането на властите на държавите-членки с Европейския паричен институт по отношение на проектите за законодателни разпоредби (ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 14).

II ЦЕЛИ НА РЕШЕНИЕ 98/415/ЕО

В решение *OLAF*,³ Съдът на Европейските общности (Съдът) поясни целите на член 105, параграф 4 от Договора относно задължението за консултиране с ЕЦБ във връзка с всеки предложен акт на Общността в областите на нейната компетентност. Според Съда, това задължение е насочено „най-вече да гарантира, че законодателят приема акта едва след като е бил изслушан органът, който поради специфичните функции, които изпълнява в рамките на Общността във въпросната област и поради изключителната експертиза от която се ползва, е в особено добра позиция да играе полезна роля в разглеждания законодателен процес“.

Въпреки че решението *OLAF* се отнася до задължението на институциите на Общността да се консултират с ЕЦБ във връзка с предложени актове на Общността, то помага да се изясни и задължението на държавите-членки за консултиране по отношение на проекти за национални законодателни разпоредби. От решението *OLAF* може да се изведе, че основната цел на Решение 98/415/ЕО е да упълномощи ЕЦБ да даде на националните законодатели в подходящ момент експертен съвет относно проекти за законодателни разпоредби по въпроси от областите на компетентност на ЕЦБ. Този съвет е предназначен да осигури, че националното законодателство: а) съдейства за постигане на целите на ЕСЦБ, посочени в член 105, параграф 1 от Договора; б) е съвместимо с правната рамка на ЕСЦБ; и в) е в съответствие с политиките на ЕСЦБ. Задължението за консултиране по Решение 98/415/ЕО е замислено като превантивна система за предотвратяване на проблеми с евентуално несъвместимо или непоследователно национално законодателство. Ето защо, консултирането трябва да се извърши докато законодателната разпоредба е все още на подготвителен етап, и по-специално на етап, в който становището на ЕЦБ може успешно да се вземе предвид от националните власти, които участват в изготвянето и приемането на въпросното законодателство.

В това отношение задължението за консултиране позволява на държавите-членки да осигурят на практика, че националното им законодателство, включително устройствените закони на НЦБ, продължават да са в съответствие с Договора и Устава, съгласно член 109 от Договора.

Процедурата по консултиране, която беше създадена с Решение 98/415/ЕО, има още няколко предимства. Тя е ценна като механизъм за обмен на информация и експертиза. Консултациите позволяват ЕЦБ да бъде непрекъснато осведомявана за законодателните промени в държавите-членки в областите на нейната компетентност. Експертизата, която ЕЦБ придобива при прегледа на проектите за законодателни разпоредби, по

3 Дело *Комисия на Европейските Общности срещу Европейска централна банка*, С-11/0, Сборник 2003, стр. I-7147, по-специално точки 110 и 111 от съдебното решение. В това дело Съдът уважи иска на Комисията и обяви за нищожно Решение ЕЦБ/1999/5 от 7 октомври 1999 г. за предотвратяване на измама. Това решение е важно за изясняване на консултативната функция на ЕЦБ, тъй като Съдът, в отговор на искането на ЕЦБ, за първи път разгледа задачите по член 105, параграф 4 от Договора.

които бива консултирана, е ценна за формулирането на позицията на ЕЦБ, например, в общности и международни форуми, където се дискутират подобни въпроси. Освен това, становищата на ЕЦБ благоприятстват хармонизирането на правото на държавите-членки в областите на компетентност на ЕЦБ и допринасят за повишаване на качеството на националното законодателство, тъй като се основават на експертизата, която ЕЦБ придобива при изпълнение на задачите си.⁴ Становищата на ЕЦБ могат да представляват и източник, който се взема предвид от Съда (в производства по отношение на съответствието на определени законодателни разпоредби с Договора) или от националните съдилища (в производства по тълкуването или действието на съответните законодателни разпоредби).

Подобно на становищата на други институции на Общността, становищата на ЕЦБ не са правно обвързващи. С други думи, националните законодатели не са длъжни да възприемат становището на ЕЦБ. Въпреки това идеята на механизма, създаден с Решение 98/415/ЕО, е да осигури, че националното законодателство е прието едва след надлежно разглеждане на становището на ЕЦБ. Този механизъм е доказал своята ефективност и в повечето случаи националните законодатели са били по-скоро съгласни да изменят, или дори да оттеглят въпросните законодателни разпоредби, отколкото да приемат законодателство, което противоречи на становището на ЕЦБ.

На последно място, задължението за консултиране допринася за външната комуникация на ЕЦБ с широката общественост и пазарите. Насърчаването на прозрачността е основна политика на ЕЦБ и поради това становищата, в резултат на консултации от национални власти, се публикуват по правило на уебсайта на ЕЦБ веднага след тяхното приемане и последващо изпращане на властите, които искат консултация.

⁴ Вж. точка 140 от заключението на генералния адвокат по дело C-11/00, което е възприето в точка 110 от решението на Съда.

III ОБХВАТ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ С ЕЦБ

Каре 2

Член 2, параграфи 1 и 2 от Решение 98/415/ЕО:

1. Властите на държавите-членки се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби в нейната област на компетентност в съответствие с Договора, и в частност по:

- въпроси на паричната политика,
- средства за плащане,
- национални централни банки,
- събирането, съставянето и предоставянето на парична, финансова и банкова статистика и статистика за системите за разплащане и платежния баланс,
- системите за разплащане и сетълмент,
- правилата, които са приложими за финансовите институции, доколкото те съществено влияят върху стабилността на финансовите институции и пазарите.

2. В допълнение властите на държавите-членки, които не са участващи държави-членки, се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби относно инструментите на паричната политика.

I ВЛАСТИ, КОИТО ИСКАТ КОНСУЛТАЦИЯ

I.1 ВЛАСТИ, КОИТО СА ДЪЛЖНИ ДА СЕ КОНСУЛТИРАТ

От член 2, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО, става ясно, че задължението за консултиране с ЕЦБ по отношение на законодателни разпоредби от областите на нейна компетентност е възложено на „властите на държавите-членки“. Тъй като Решение 98/415/ЕО се прилага във всички държави-членки, с изключение на Обединеното кралство, въпросните власти са не само тези на държавите-членки, които са приели еврото („участващи държави-членки“), но и тези на държавите-членки, които все още не са приели еврото („неучастващи държави-членки“), с изключение на властите на Обединеното кралство.

Член 3, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО пояснява, че властите на държавите-членки са „[в]ластите на държавата-членка, които подготвят дадена законодателна разпоредба“. Освен това, от член 4 на Решение 98/415/ЕО следва, че властите, които искат консултация могат да бъдат различни както от „властите, които приемат разпоредбата“, така и от „властите, които имат инициативата за законодателната разпоредба“.

В действителност, с ЕЦБ са се консултирали множество различни власти. Ако законодателство се приема от национален парламент, с ЕЦБ обикновено се консултира

компетентният член на националното правителство, обикновено министъра на финансите или правосъдието. Понякога консултациите са правят чрез НЦБ. При друг вид законодателство, с ЕЦБ най-често се консултират властите, които са компетентни да приемат въпросния акт, например съответния член на националното правителство или НЦБ с регулативни правомощия. И накрая, с ЕЦБ са се консултирали и национални власти (НЦБ, надзорни органи или специални органи, като например национален съвет за преминаване към еврото), които нямат официални правомощия да инициират или приемат съответния проект за законодателна разпоредба, но които *de jure* или *de facto* участват в процеса на приемането. В тези случаи, ЕЦБ е приела, че консултацията е действителна, ако е видно, че въпросните органи действат от името на властите, които могат да инициират или приемат законодателната разпоредба.

1.2 РОЛЯ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ

Националните парламенти са властите, „които подготвят законодателни разпоредб[и]“ по смисъла на Решение 98/415/ЕО, когато те обсъждат проекти за законодателни разпоредби в областите на компетентност на ЕЦБ, предложени от един или повече от техните членове.⁵ Националните парламенти решават въз основа на своите собствени процедурни правила как да изпратят за предварително становище на ЕЦБ проектите за законодателни разпоредби, които са били предложени от един или повече от членовете им и които попадат в областите на компетентност на ЕЦБ. В един случай, ЕЦБ беше консултирана от национално правителство, действащо по своя собствена инициатива, относно проекти за законодателни разпоредби, които бяха предложени от членове на националния парламент в съответствие с националното право.

2 ПРОЕКТИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ, ПО КОИТО СЕ ИСКА КОНСУЛТАЦИЯ

Каре 3

Член 1, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО:

По смисъла на настоящото решение:

„проекти за законодателни разпоредби“ означава всички разпоредби, които, след като станат правно задължителни и общоприложими на територията на дадена държава-членка, предвиждат правила за неопределен брой случаи и са адресирани до неопределен брой физически или юридически лица.

Съгласно член 2, параграф 1 на Решение 98/415/ЕО властите на държавите-членки се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби от нейната област на компетентност. Член 1, параграф 1 на Решение 98/415/ЕО дава определение за

⁵ Това се отнася и за случаите, в които членове на парламента предлагат изменения в предложените от правителството проекти за законодателни разпоредби, които имат за възможен ефект включването на законопроекта в областите на компетентност на ЕЦБ.

понятието „проекти за законодателни разпоредби“. Според определението това са разпоредби, които след като станат правно задължителни и общоприложими на цялата (или географски обособена) територия на дадена държава-членка, дават правила, които се прилагат за „неопределен брой случаи и са адресирани до неопределен брой“ лица. Определението не включва проекти за законодателни разпоредби, чиято единствена цел е да транспонират директиви на Общността в националното право (вж. част III точка 4).

Задължението за консултиране не се ограничава до проекти за законодателни разпоредби, които се приемат от парламент. В приложното поле на Решение 98/415/ЕО се включват всички видове правно задължителни разпоредби, включително подзаконовни разпоредби, както и обвързващи актове с общо приложение на НЦБ или надзорни органи (където тези органи имат регулативни правомощия). Това обаче не означава, че ЕЦБ трябва да бъде консултирана относно всяка подзаконова разпоредба в изпълнение на закон от областите на компетентност на ЕЦБ. Предвид целите на Решение 98/415/ЕО е ясно, че становището на ЕЦБ се иска единствено по отношение на проект за подзаконова разпоредба, чийто предмет е тясно свързан със задачите на ЕЦБ и чието действие върху областите на компетентност на ЕЦБ е различно от това на самите законови разпоредби. Примери за въпроси, по които държавите-членки по правило не са задължени да се консултират с ЕЦБ, са въпроси свързани с процедури или санкции.

Задължението за консултиране с ЕЦБ по отношение на промени в проекти за законодателни разпоредби, които вече са били изпратени на ЕЦБ за становище, се отнася до важни изменения, които засягат същността на разпоредбата. Важно е да се прави разлика между два различни случая. Първият е този, при който съществените изменения се предлагат на етап, на който ЕЦБ все още не е приела становището си. В тези случаи ЕЦБ очаква от властите, които искат консултация да и Щ представят възможно най-бързо изменения проект за законодателна разпоредба, така че становището да може да се базира на най-актуалния текст. Вторият е този, при който важни нови разпоредби се приемат след приемане на становището на ЕЦБ. Тогава ЕЦБ трябва да бъде консултирана по отношение на тези изменения. Допълнителни консултации обаче не са необходими, ако по същество промените целят да инкорпорират изразената в становището на ЕЦБ позиция. Същевременно обаче ЕЦБ приветства да бъде държана в течение относно реакцията на становищата ѝ и, с информативна цел, да получава подробности относно такива изменения.

3 ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ НА ЕЦБ

Член 2, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО изисква от националните власти да се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби „в нейната област на компетентност в съответствие с Договора“. Това несъмнено включва проекти за законодателни разпоредби, които засягат основните задачи изпълнявани чрез ЕСЦБ съгласно член 105, параграф 2 от Договора (т.е. определянето и осъществяването на

паричната политика на Общността, провеждането на валутни операции, държането и управлението на официалните резерви в чуждестранна валута на държавите-членки, и насърчаването на нормалното функциониране на платежните системи). Към това се прибавят и проекти за законодателни разпоредби, които имат отражение върху различни други задачи, възложени на ЕСЦБ съгласно Договора.

Член 2, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО, изброява няколко категории от въпроси, за които определено се счита, че са в областите на компетентност на ЕЦБ. Националните власти следва да се консултират с ЕЦБ по отношение на проекти за законодателни разпоредби отнасящи се до тези въпроси, а именно: валутни въпроси; платежни средства; НЦБ; събиране, обобщаване и разпространение на парична, финансова и банкова статистика и статистика за платежните системи и платежния баланс; платежни системи и системи на сетълмент; и правилата, които са приложими за финансовите институции, доколкото те съществено влияят върху стабилността на финансовите институции и пазари. Решение 98/415/ЕО пояснява, че списъкът от въпроси по член 2, параграф 1, е неизчерпателен.

Освен това, член 2, параграф 2 от Решение 98/415/ЕО, предвижда, че властите на неучастващите държави-членки (с изключение на Обединеното кралство) се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби относно инструментите на паричната политика. Причината, поради която Решение 98/415/ЕО прави такава разлика между участващи и неучастващи държави-членки е, че инструментите на паричната политика (например, системата за минимални резерви) в участващите държави-членки не се определят вече от националните власти. Въпреки това основание 5 на Решение 98/415/ЕО пояснява, че задължението за консултиране не включва решения, приети от властите на неучастващите държави-членки във връзка с осъществяването на тяхната паричната политика (например решения определящи лихвени проценти).

Приложение II дава неизчерпателен преглед на въпросите, които са били засегнати в проектите за национални разпоредби, по които ЕЦБ, а преди това и ЕПИ, са били консултирани. Очаква се, че при съмнение този преглед ще даде полезни указания за това дали един проект за национална разпоредба се включва в обхвата на задължението за консултиране, уредено в Решение 98/415/ЕО.

3.1 ВАЛУТНИ ВЪПРОСИ И ПЛАТЕЖНИ СРЕДСТВА

Становищата на ЕЦБ и ЕПИ от тази категория включват проекти за законодателни разпоредби отнасящи се до различни теми. Някои показателни примери са: мерки във връзка с въвеждането на еврото (реденоминиране на национална валута, реденоминиране на публичен и частен дълг, двойно обозначаване на цените, правила за закръгляне, замяна на националните референти лихвени проценти, и др.), законни платежни средства, емитиране на възпоменателни монети служещи като законно платежно средство, авторско право във връзка с банкноти и монети, фалшифициране, рециклиране на банкноти и монети, и издаване на електронни пари.

3.2 НАЦИОНАЛНИ ЦЕНТРАЛНИ БАНКИ

Голяма част от становищата на ЕЦБ/ЕПИ се числят към тази категория. Те се отнасят до законодателни разпоредби, които засягат статута на НЦБ или на членове на управителните им органи, и по-специално тяхната независимост. Освен това, няколко становища се отнасят до задачите и до паричните политики на НЦБ, включително спазване на забраната за пряко финансиране съдържаща се в член 101 от Договора, и изискванията за резерви в чуждестранна валута и минимални резерви на НЦБ на неучастващите държави-членки. От ЕЦБ/ЕПИ често е искано да дадат становища по отношение на проекти за законодателни разпоредби отнасящи се до задачи на НЦБ, които не са свързани с ЕСЦБ, особено с оглед на това да се прецени дали тези задачи са съвместими с целите и задачите на ЕСЦБ.⁶

3.3 СЪБИРАНЕ, ОБОБЩАВАНЕ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ПАРИЧНА, ФИНАНСОВА И БАНКОВА СТАТИСТИКА И СТАТИСТИКА ЗА ПЛАТЕЖНИТЕ СИСТЕМИ И ПЛАТЕЖНИЯ БАЛАНС

Правомощията на ЕЦБ по отношение на събирането на статистическа информация са уредени в член 5 от Устава. Член 4 от Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка⁷ изисква всички държави-членки да „създават своя организация в областта на статистиката и работят в пълно сътрудничество с ЕСЦБ, за да се осигури изпълнението на задълженията, които произтичат от член 5 на Устава“. ЕЦБ създава, че разпоредбите за отчетност са различни в различните държавите-членки. Ето защо, когато ЕЦБ бива консултирана относно проекти за национални разпоредби за отчетност, тя е склонна да прави бележки от общ характер, които целят да обърнат внимание на аспекти, които могат да бъдат по-ясно формулирани в проекта за законодателната разпоредба.

3.4 ПЛАТЕЖНИ СИСТЕМИ И СИСТЕМИ ЗА СЕТЪЛМЕНТ

Преидшни консултации от тази категория се отнасят до проекти за законодателни разпоредби, които са свързани с някои аспекти от функционирането на платежните системи и системите за сетълмент, като например техния надзор, нетен или брутен сетълмент в реално време, въпроси на нетинга и обезпеченията, и правилото за нулевия час.

3.5 ПРАВИЛА ПРИЛОЖИМИ КЪМ ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ, ДОКОЛКОТО ТЕ СЪЩЕСТВЕНО ВЛИЯЯТ ВЪРХУ СТАБИЛНОСТТА НА ФИНАНСОВИТЕ ИНСТИТУЦИИ И ПАЗАРИ

Основание 3 на Решение 98/415/ЕО пояснява, че тази категория „не засяга разпределението понастоящем на компетенциите за политиките по отношение на

6 Съгласно член 14.4 на Устава НЦБ могат да изпълняват функции извън посочените в Устава, освен ако Управителният съвет не приеме, че те са несъвместими с целите и задачите на ЕСЦБ.

7 ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

надзора над кредитните институции и стабилността на финансовата система“. Освен това тази категория трябва да бъде разглеждана във връзка с член 25.1 от Устава, който предвижда, че компетентните власти на държавите-членки „могат“ да се консултират с ЕЦБ относно „приложението на законодателството на Общността, отнасящо се до разумния надзор върху кредитните институции и стабилността на финансовата система“. По силата на член 2, параграф 1 на Решение 98/415/ЕО обаче, държавите-членки „са длъжни“ да се консултират с ЕЦБ, когато предложените законодателни разпоредби „съществено влияят“ върху финансовата стабилност, освен ако, както е предвидено в член 1, параграф 2, разпоредбите целят изключително да транспонират директиви на Общността.

Съгласно член 2, параграф 1, последно тире на Решение 98/415/ЕО, ЕЦБ прие няколко становища в резултат на консултации отнасящи се до предложения за изменения на институционалната структура на надзор в държавите-членки. Тя също така беше редовно консултирана относно съществени изменения в режима на надзора върху кредитните и финансовите институции, и относно правилата за борба с прането на пари. ЕЦБ беше често консултирана относно законопроекти, които биха могли да окажат важно влияние върху пазарите, например законодателство касаещо режима за секюритизация и дематериализиране на ценни книжа, и законодателство което се отразява едновременно върху финансовите пазари и върху основната цел на ЕЦБ – ценова стабилност (например, разпоредби относно заеми с инфлационно индексирани).

И накрая, ЕЦБ беше консултирана относно различни проекти за законодателни разпоредби, които биха могли да се отразят върху свободното движение на капитали, политиката на обменния курс (например предложения „данък Тобин“) и други проекти за законодателни разпоредби от икономическо значение.

4 ПРАВНИ РАЗПОРЕДБИ В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЩНОСТНОТО ПРАВО

Каре 4

Член 1, параграф 2 от Решение 98/415/ЕО:

Проектите за законодателни разпоредби не включват проекти за разпоредби, чиято единствена цел е транспонирането на директивите на Общността в законодателството на държавата-членка.

Както е посочено по-горе, съгласно член 1, параграф 2 от Решение 98/415/ЕО, държавите-членки не се консултират с ЕЦБ по отношение на транспонирането на директиви на Общността в националното законодателство. Причината за това изключение е, че ЕЦБ би трябвало вече да е консултирана по предложени акт на Общността, съгласно член 105, параграф 4 на Договора, и поради това не е необходимо да се разширява консултативната функция на ЕЦБ по отношение на проекти за национални разпоредби, които единствено транспонират този акт на Общността. По

същата причина ЕЦБ счита, че проекти за национални законодателни разпоредби, които целят изпълнение на регламенти на Общността, също се ползват от това изключение, при условие че тези разпоредби нямат отражение върху въпроси от областите на компетентност на ЕЦБ различно от това на самия регламент (във връзка с който ЕЦБ вече е била консултирана от институциите на Общността).

В много редки случаи ЕЦБ е насърчавала национални власти да се консултират с нея по проекти за законодателни разпоредби, които транспонират директиви на Общността от изключителен интерес за ЕСЦБ. Това беше направено например в случая на Директивата за окончателност на сетълмента⁸ и Директивата за финансовите обезпечения.⁹ Становищата на ЕЦБ, в резултат на множеството консултации по проекти за разпоредби целящи да транспонират двете директиви в националното законодателство, допринесоха положително за укрепването на правната рамка на операциите на Евросистемата и за стабилността на финансовата система.

Понякога държавите-членки се консултират с ЕЦБ по проекти за разпоредби, които целят да транспонират директиви, например в областите за които те считат, че ЕЦБ има специална експертиза, дори без да са длъжни или насърчени да правят това. В такива случаи ЕЦБ е по принцип готова да даде становище, стига проекторазпоредбите да дават възможност за специфични бележки по отношение на задачите и политиките на ЕСЦБ/ЕЦБ.

8 Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

9 Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения, ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43.

IV ПРОЦЕДУРА ПО КОНСУЛТИРАНЕ

Каре 5

Член 4 от Решение 98/415/ЕО:

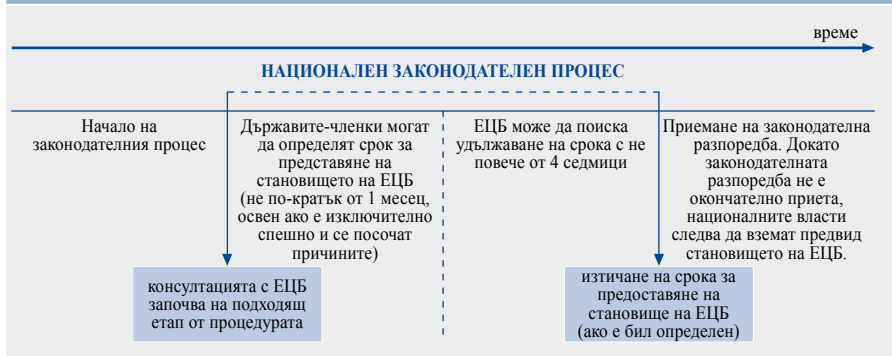
Всяка държава-членка взема мерките, които са необходими за ефективно спазване на настоящото решение. За тази цел тя осигурява консултация с ЕЦБ на етап, който да позволи на властите, които имат инициативата за законодателната разпоредба, да се запознаят със становището на ЕЦБ, преди да вземат решение по същество и становището на ЕЦБ да бъде сведено до знанието на властите, които приемат разпоредбата, в случай че те са различни от властите, които са подготвили разпоредбата.

I ПОДХОДЯЩ МОМЕНТ ЗА КОНСУЛТИРАНЕ С ЕЦБ

Изречение второ на член 4 на Решение 98/415/ЕО предвижда, че ЕЦБ бива консултирана на подходящ етап от законодателния процес. Това означава, че консултирането се извършва в такъв момент от законодателния процес, който дава на ЕЦБ достатъчно време да проучи проектите за законодателни разпоредби (и където е необходимо, да ги преведе) и да приеме становището си във всички необходими езикови версии, и който дава възможност на компетентните национални власти да вземат предвид становището на ЕЦБ преди разпоредбите да бъдат приети. Когато проектите за законодателни разпоредби се изготвят от власти, различни от властите, които ги приемат, член 4 от Решение 98/415/ЕО изглежда насочва към това, че консултацията във връзка с такива разпоредби трябва да се проведе в момент, който позволява на властите, които имат инициативата за проектите за законодателни разпоредби, да преценят дали да ги изменят, така че да се отрази становището на ЕЦБ, т.е. преди разпоредбите да бъдат изпратени на властите, които ги приемат. Графикът трябва също така да предвижда разумен срок, през който ЕЦБ да проучи материалите по консултацията и да предостави становището си. Обръща се внимание на това, че член 4 изглежда не пречи на националните власти да предприемат действия в съответствие със законодателните им процедури, които не засягат съдържанието на проекта за законодателни разпоредби.

От формулировката на член 3, параграф 4 на Решение 98/415/ЕО следва, че държавите-членки следва да спрат процедурата по приемане на проекта за законодателни разпоредби докато ЕЦБ представи становището си. Това не означава, че целият законодателен процес на национално равнище (например, подготвителната работа в постоянните парламентарни комисии, обсъждането на други становища представени от национални органи, и пр.) трябва да спре докато ЕЦБ не даде становището си. Това по-скоро означава, че властите, които приемат разпоредбата, трябва да имат възможност да обсъдят внимателно становището на ЕЦБ преди да решат по същество. Ако е определен срок за представяне на становището на ЕЦБ (вж. част IV точка 3) и този срок е изтекъл, компетентните национални власти могат да подновят процедурата по

Схема 2

приемането. Дори и в този случай обаче, докато законодателството не бъде прието, националните власти остават длъжни да разгледат становището на ЕЦБ.

2 ИСКАНЕ ЗА СТАНОВИЩЕ

Искането за становище трябва да се отправи в писмен вид до председателя на ЕЦБ. Получаването на искането за становище от председателя на ЕЦБ бележи началото на процедурата по приемане на становището на ЕЦБ. Искането съдържа копие от проектите за законодателни разпоредби. ЕЦБ препоръчва на властите, които искат консултация да приложат и кратък обяснителен меморандум, който очертава следното: предмета и основните цели, които се преследват; етапа, на който се намира законодателният процес на национално равнище; името и данните на лицето за контакт.

Схема 3 ДОКУМЕНТИ НЕОБХОДИМИ ЗА НАЦИОНАЛНИ КОНСУЛТАЦИИ

Всички документи могат да бъдат подадени на официалния език на съответната държава-членка (или на един от официалните езици, ако са повече от един).

ЗАДЪЛЖИТЕЛНО:	ПРЕПОРЪЧИТЕЛНО:	ФАКУЛТАТИВНО:
<ul style="list-style-type: none"> – Писмено искане за становище до председателя на ЕЦБ. – Копие от проектите за законодателни разпоредби 	<ul style="list-style-type: none"> – Кратък обяснителен меморандум, който посочва: <ul style="list-style-type: none"> – предмета и основни задачи на законодателството; – етапа от законодателния процес на национално равнище; и – данните на лицето за контакт – Ако националният законопроект е дълъг/сложен, посочват се проекторазпоредбите, по които най-вече се иска становището на ЕЦБ. – Ако искането е отправено като въпрос от изключителна спешност, желателен е превод на английски език на обяснителния меморандум и на най-важните проекторазпоредби, за които е поискана консултация. 	<ul style="list-style-type: none"> – Посочване на краен срок за представяне на становището на ЕЦБ.

Ако проектозаконът съдържа множество разпоредби, отнасящи се до различни въпроси, ЕЦБ препоръчва на властите, които искат консултация, да посочат и проектите за разпоредби, по които най-вече се иска мнението на ЕЦБ. Освен това, властите, които искат консултация могат да определят краен срок за представяне на становището на ЕЦБ (вж. част IV точка 3).

Искането за становище и придружаващите го документи могат да се подадат на официалния език на съответната държава-членка (или на един от официалните езици, ако са повече от един). Когато искането е направено като въпрос от изключителна спешност (вж. част IV точка 3), ЕЦБ ще се радва да получи и превод на английски език на обяснителния меморандум и на най-важните проекти за разпоредби представени за консултация. Това позволява на ЕЦБ да започне работа върху становището веднага, без да чака за превод. Искането за становище на ЕЦБ обаче не може да бъде отложено поради липса на такъв превод.

3 СРОКОВЕ

Каре 6

Член 3 от Решение 98/415/ЕО:

- 1. Властите на държавата-членка, които подготвят дадена законодателна разпоредба, могат, ако сметат за необходимо, да поставят срок на ЕЦБ за представяне на становище, който срок не може да бъде по-малък от месец, от датата на която председателят на ЕЦБ получи уведомлението за това.*
- 2. В случаи на изключителна спешност срокът може да бъде съкратен. В този случай властите, които искат консултация, трябва да представят причините, които налагат тази спешност.*
- 3. ЕЦБ може да поиска своевременно удължаване на срока до четири седмици. Властите, които искат консултацията, не отказват да приемат това искане без достатъчно обосновани причини.*
- 4. При изтичане на срока липсата на становище не е пречка за властите, които искат консултацията да предприемат по-нататъшни действия. В случай че становището на ЕЦБ се получи след изтичане на срока, държавите-членки правят необходимото да сведат това становище до знанието на властите, посочени в член 4.*

Опитът показва, че стандартният срок за приемане на становище на ЕЦБ е шест седмици, въпреки че процедурата може да продължи и по-дълго. Очевидно срокът, който реално е необходим за приемане на определено становище, ще варира според естеството, сложността и чувствителността на съответния проект за законодателни разпоредби.

Съгласно член 3, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО, властите на държавите-членки, които подготвят дадена законодателна разпоредба, могат, ако сметат за необходимо, да поставят краен срок на ЕЦБ за представяне на становището. Този срок не може обаче да е по-кратък от един месец, считано от деня на получаване на уведомлението.

Опитът показва, че понякога държавите-членки тълкуват този едномесечен срок по-скоро като правило отколкото като минимален срок. Имайки предвид времето необходимо за изготвяне и приемане на становището на ЕЦБ, едномесечният срок се е доказал на практика като изключително кратък. Ето защо, минималният срок трябва да се ограничи до случаите, в които е крайно наложително за ЕЦБ да приеме становището си в рамките на един месец.

Съгласно член 3, параграф 2 на Решение 98/415/ЕО, в случаи на изключителна спешност срокът може да бъде съкратен. В тези редки изключения, властите, които искат консултация, трябва изрично да представят причините за спешност на въпроса. Освен това, както беше посочено по-горе, в такива случаи ЕЦБ ще се радва да получи и превод на английски език на обяснителния меморандум и на основните проекти за разпоредби, за които се иска консултация. Искането за становище на ЕЦБ не може обаче да бъде отложено поради липса на такъв превод.

Съгласно член 3, параграф 3 от Решение 98/415/ЕО, ако властите, които искат консултация, са определили краен срок, ЕЦБ може своевременно да поиска удължаване на срока с не повече от 4 допълнителни седмици. Член 3, параграф 3 предвижда, че властите, които искат консултация, не могат да отхвърлят това искане без основание.

Член 3, параграф 4 от Решение 98/415/ЕО, определя, че „[п]ри изтичане на срока липсата на становище не е пречка за властите, които искат консултацията да предприемат по-нататъшни действия“. Това означава, че след изтичане на срока съответните власти могат да възобновят процедурата по приемане на законопроекта, която е била спряна по време на консултациите с ЕЦБ. Докато обаче законодателството не бъде напълно прието, властите, които искат консултация са длъжни да разгледат становището на ЕЦБ (и да запознаят с него властите, които приемат разпоредбите, ако те са различни).

4 ПОТВЪРЖДЕНИЕ ЗА ПОЛУЧАВАНЕТО

След като искането за становище бъде получено, потвърждението за получаване се изпраща на властите, които искат консултация, на същия език на който е искането за консултация. Когато държава-членка се консултира с ЕЦБ без да е изрично задължена, това се отбелязва в потвърждението заедно с указание дали ЕЦБ има специални бележки, които ще бъдат направени чрез становището на ЕЦБ.

Придружаващите документи и преводът на английски език се изпращат на членовете на Управителния и Генералния съвет на ЕЦБ. По такъв начин те могат от самото

начало да се запознаят с материалите по консултацията и да коментират незабавно когато проектът за становище им бъде изпратен за коментар.

5 ПРИЕМАНЕ НА СТАНОВИЩЕТО

След като бъде одобрен от Изпълнителния съвет, проектът за становище се изпраща на Управителния съвет за приемане. Становището е правен инструмент на ЕЦБ и се приема по правило от Управителния съвет.

Членовете на Генералния съвет също участват в процеса на вземане на решение. Докато обаче Управителният съвет е органът за вземане на решение, който е компетентен да приема становищата на ЕЦБ, Генералният съвет допринася за консултативните задачи на ЕЦБ.

6 ЕЗИКОВ РЕЖИМ

Становищата, поискани от националните власти, се приемат на официалния език на съответната държава-членка (или на езика на искането за консултация, ако има повече от един официален език) и на английски език.

7 ИЗПРАЩАНЕ НА СТАНОВИЩЕТО И НЕГОВОТО ПОСЛЕДВАЩО РАЗГЛЕЖДАНЕ

След като бъде прието, становището се изпраща на властите, които искат консултация, заедно с писмо от председателя или заместник-председателя на ЕЦБ, на официалния език на съответната държава-членка (или на езика на искането за консултация, ако има повече от един официален език).

Член 4 от Решение 98/415/ЕО предвижда, че властите, които инициират законодателната разпоредба, следва да се запознаят със становището на ЕЦБ преди да решат по същество. Становището на ЕЦБ също следва за бъде доведено до знанието на властите, които приемат, ако те са различни от властите, които подготвят съответния проект за законодателна разпоредба.

След приключване на процеса на вземане на решение, ЕЦБ би се радвала да получи копие от окончателно приетите законодателни разпоредби.

8 ПУБЛИКУВАНЕ

Управителният съвет постепенно разшири политиката си на прозрачност по отношение на националните консултации. В началото, становищата приети в рамките на Решение 98/415/ЕО не бяха публикувани от ЕЦБ. В последния член на всяко становище, ЕЦБ отбелязваше, че тя не би възразила, ако становището бъде публикувано от националните власти, които искат консултация, но оставя това на преценката на въпросните власти. Между септември 2002 г. и януари 2005 г., становищата издадени в рамките на Решение 98/415/ЕО бяха публикувани шест месеца след тяхното приемане, с изключение на становищата с политическо значение, които се публикуваха незабавно на уебсайта на ЕЦБ. След януари 2005 г. всички становища на ЕЦБ се публикуват на уебсайта на ЕЦБ веднага след като

V СПАЗВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ

За да се осигури, че задължението за консултиране с ЕЦБ е изпълнено, член 4 от Решение 98/415/ЕО изисква държавите-членки да вземат мерките, които са необходими „за ефективното спазване“ на решението. ЕСЦБ наблюдава внимателно измененията в националните законодателства по отношение на национални законопроекти в областите на компетентност на ЕЦБ, а НЦБ и ЕЦБ се информират взаимно относно спазването на задължението на националните власти да се консултират с ЕЦБ по отношение на проекти за законодателни разпоредби от областите на компетентност на ЕЦБ.

VI ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА КОНСУЛТИРАНЕ

Неизпълнението на задължението за консултиране с ЕЦБ по отношение на проект за национална законодателна разпоредба от областите на нейната компетентност е нарушение на Решение 98/415/ЕО и може да доведе до процедура за неизпълнение пред Съда. Такава процедура би се започнала от Европейската комисия срещу съответната държава-членка по член 226 от Договора.¹⁰ Освен това задължението за консултиране по Решение 98/415/ЕО е точно и безусловно, което означава че лицата могат да се позовават на него пред националните съдилища. Доколкото е известно на ЕЦБ, досега националните съдилища не са били сезирани да правораздават по валидността или изпълняемостта на национална разпоредба, приета без ЕЦБ да е била консултирана, и Съдът не е бил сезиран да се произнесе преюдициално по този въпрос. Съдът обаче е бил нееднократно сезиран да се произнесе по изпълняемостта на национална разпоредба, която е била приета без предварителна нотификация на Европейската комисия, както се изисква от определени актове на Общността.¹¹

В такива случаи, Съдът е постановил, че национални разпоредби, които са приети в нарушение на съществените процесуални правила, са неизпълними по отношение на лицата. Постоянна практика на Съда е също така, че всички правни средства, които обикновено съществуват по националното право, трябва да са на разположение и за ищците, които предявяват искове по правото на Общността.¹² В държавите-членки, в които лицата имат право да предявят иск за обявяване на недействителност на национална законодателна разпоредба поради сериозно процесуално нарушение, лицата следва също така да могат да искат обявяване на недействителност на национални общностното право разпоредби, които са приети в нарушение на съществените процесуални правила на Общностното право, като например предварителната консултация с ЕЦБ. Държавите-членки трябва да съзнават риска от това, че лицата биха могли, въз основа на практиката на Съда, да предявят иск пред национален съд с цел да получат съдебно решение, което засяга валидността или изпълняемостта на национална законодателна разпоредба, която е приета в нарушение на задължението за консултиране по Решение 98/415/ЕО.

10 Ако НЦБ, на която са възложени регулативни правомощия, не се консултира в съответствие с Решение 98/415/ЕО, ЕЦБ може да започне производство за неизпълнение по член 237, буква г от Договора и член 35.6 от Устава.

11 Вж. *inter alia*: Дело *Bulk Oil*, 174/84, Сборник 1986, стр. 559; Дело *Enichem Base*, 380/87, Сборник 1989, стр. 2491; Дело *CIA Security International*, C-194/94, Сборник 1996, стр. I-2201; Дело *Lemmens*, C-226/97, Сборник 1998, стр. I-3711; Дело *AGS Assedic Pas-de-Calais*, C-235/95, Сборник 1998, стр. I-4531; Дело *Unilever*, C-443/98, Сборник 2000, стр. I-7535; Дело *Sapod Audic*, C-159/00, Сборник 2002, стр. I-5031.

12 Вж. например Дело 158/80, *Rewe*, Сборник 1981, стр. 1805.

ПРИЛОЖЕНИЕ

I РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА ОТ 29 ЮНИ 1998 ГОДИНА ЗА КОНСУЛТИРАНЕТО НА НАЦИОНАЛНИТЕ ВЛАСТИ С ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОЕКТИТЕ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ (98/415/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 105, параграф 4 от него, и член 4 от Протокола относно Устава на Европейската система от централни банки, приложен към него,

като взе предвид предложението на Комисията,¹³

като взе предвид становището на Европейския парламент,¹⁴

като взе предвид становището на Европейския паричен институт,¹⁵

като действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 106, параграф 6 от Договора и в член 42 от посочения протокол;

(1) като има предвид, че Европейската централна банка ще бъде създадена веднага след назначаването на нейния изпълнителен съвет;

(2) като има предвид, че Договорът предвижда националните власти да се консултират с ЕЦБ по отношение на всеки проект за законодателна разпоредба в областите на нейната компетентност; като има предвид, че е задача на Съвета да определя рамките и условията за тези консултации;

(3) като има предвид, че задължението на властите на държавите-членки да се консултират с ЕЦБ не трябва да засяга отговорностите на тези власти по въпросите, които са предмет на такива разпоредби; като има предвид, че държавите-членки трябва да се консултират с ЕЦБ за всички проекти за законодателни разпоредби, които са от областите на нейната компетентност в съответствие с член 105, параграф 4 от Договора; като има предвид, че списъкът с области в член 2 от настоящото решение не е изчерпателен; като има предвид, че член 2, шесто тире от настоящото решение не засяга разпределението понастоящем на компетенциите за политиките по отношение на надзора над кредитните институции и стабилността на финансовата система;

(4) като има предвид, че функциите и дейностите на Европейската система от централни банки (ЕСЦБ) в областта на паричната политика са дефинирани в Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ; като има предвид, че централните банки на участващите държави-членки са неразделна част от ЕСЦБ и трябва да действат в съответствие с насоките и указанията на ЕЦБ; като има предвид, че на третия етап на Икономическия и паричен съюз (ИПС) властите на неучастващите държави-членки трябва да се консултират с ЕЦБ относно проектите за законодателни разпоредби за инструментите на паричната политика;

(5) като има предвид, че тъй като държавите-членки не участват в паричната политика на ЕСЦБ, настоящото Решение не се отнася за решенията, взети от властите в тези държави-членки в контекста на прилагане на техните парични политики;

14 ОВ С 195, 22.6.1998 г.

15 Становище, изразено на 6 април 1998 г. (още непубликувано в *Официален вестник*).

(6) като има предвид, че консултациите с ЕЦБ не трябва ненужно да удължават процедурата за приемане на законодателни разпоредби в държавите-членки; като има предвид, че срокът, в който ЕЦБ трябва да представи своето становище, следва да й даде възможност внимателно да проучи съответните текстове; като има предвид, че при надлежно обосноваване на изключителна спешност, причините за която се обявяват, като например чувствителност на пазара, държавите-членки могат да определят срок, по-малък от един месец, и който срок отразява спешността на ситуацията; като има предвид, че специално в тези случаи диалогът между националните власти и ЕЦБ следва да даде възможност да се вземат предвид интересите на двете страни;

(7) като има предвид, че в съответствие с параграфи 5 и 8 от Протокол № 11, приложен към Договора, настоящото Решение не се отнася до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, докато и доколкото тази държава-членка не премине към третия етап на ИПС;

(8) като има предвид, че от датата на създаване на ЕЦБ до започването на третия етап на ИПС националните власти следва да се консултират с ЕЦБ съгласно Решение 93/717/ЕО¹⁶ и член 109л, параграф 2 от Договора,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. По смисъла на настоящото решение:

„участваща държава-членка“ означава държава-членка, която е приела единната валута в съответствие с Договора;

„проект за законодателна разпоредба“ означава всички разпоредби, които, след като станат правно задължителни и общоприложими на територията на дадена държава-членка, предвиждат правила за неопределен брой случаи и са адресирани до неопределен брой физически или юридически лица.

2. Проектите за законодателни разпоредби не включват проекти за разпоредби, чиято изключителна цел е транспонирането на директивите на Общността в законодателството на държавата-членка.

¹⁶ ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 14.

Член 2

1. Властите на държавите-членки се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби в нейната област на компетентност в съответствие с Договора, и в частност по:

- въпроси на паричната политика,
- средства за плащане,
- национални централни банки,
- събирането, съставянето и предоставянето на парична, финансова и банкова статистика и статистика за системите за разплащане и платежния баланс,
- системите за разплащане и сетълмент,
- правилата, които са приложими за финансовите институции, доколкото те съществено влияят върху стабилността на финансовите институции и пазарите.

2. В допълнение властите на държавите-членки, които не са участващи държави-членки, се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби относно инструментите на паричната политика.

3. Веднага след получаването на проектите за законодателните разпоредби ЕЦБ уведомява властите, които са ги изпратили за консултация, дали по нейно становище проектът за законодателната разпоредба попада в нейната област на компетентност.

Член 3

1. Властите на държавата-членка, които подготвят дадена законодателна разпоредба, могат, ако счестат за необходимо, да поставят срок на ЕЦБ за представяне на становище, който срок не може да бъде по-малък от месец, от датата на която председателят на ЕЦБ получи уведомлението за това.

2. В случаи на изключителна спешност срокът може да бъде съкратен. В този случай властите, които искат консултация, трябва да представят причините, които налагат тази спешност.

3. ЕЦБ може да поиска своевременно удължаване на срока до четири седмици. Властите, които искат консултацията, не отказват да приемат това искане без достатъчно обосновани причини.

4. При изтичане на срока липсата на становище не е пречка за властите, които искат консултацията да предприемат по-нататъшни действия. В случай че становището на ЕЦБ се получи след изтичане на срока, държавите-членки правят необходимото да сведат това становище до знанието на властите, посочени в член 4.

Член 4

Всяка държава-членка взема мерките, които са необходими за ефективно спазване на настоящото решение. За тази цел тя осигурява консултация с ЕЦБ на етап, който да позволи на властите, които имат инициативата за законодателната разпоредба, да се запознаят със становището на ЕЦБ, преди да вземат решение по същество и становището на ЕЦБ да бъде сведено до знанието на властите, които приемат разпоредбата, в случай че те са различни от властите, които са подготвили разпоредбата.

Член 5

1. Настоящото решение се прилага от 1 януари 1999 г.
2. Решение 93/717/ЕО се отменя, считано от 1 януари 1999 г.

Член 6

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 29 юни 1998 година.

За Съвета
Председател
R. COOK

2 ПРЕГЛЕД НА ВЪПРОСИТЕ ЗАСЕГНАТИ В ПРОЕКТИТЕ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ ПО КОИТО ЕЦБ, А ПРЕДИ ТОВА И ЕПИ, СА БИЛИ КОНСУЛТИРАНИ¹⁷

ВАЛУТНИ ВЪПРОСИ И ПЛАТЕЖНИ СРЕДСТВА

Номер на становището

Електронна търговия

- електронни плащания и инструменти за електронни пари CON/2000/11
- издаване на електронни пари CON/2002/1

Евробанкноти и монети

- CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
- обращение/разпространение на банкноти и монети CON/2004/28, CON/1999/14
- възпоменателни монети в обращение CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
- възпроизвеждане на банкноти с търговска цел CON/1996/13
- първоначално зареждане на евробанкноти и монети CON/2001/21, CON/2001/14
- емитиране на банкноти и монети CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
- отвъдморски департаменти CON/1998/9

Въвеждане на еврото

- CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1, CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17

¹⁷ Приложение 2 дава неизчерпателен преглед на въпросите, които са били засегнати в проектите за национални разпоредби, по отношение на които ЕЦБ (а преди това и ЕПИ) са били консултирани.

	<i>Номер на становището</i>
– помощни мерки за въвеждане на еврото	CON/1998/8, CON/1998/1
– банкноти и монети, деноминирани в национална валута	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– основни и референтни лихвени проценти	CON/1998/59
– преминаване към парична наличност	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– дематериализиране на акции по време на преминаването към парична наличност	CON/1999/4
– дисконтов процент	CON/1997/24
– двойно обозначение на цените	CON/1998/8
– обменен курс на еврото	CON/1997/12
– валутни операции	CON/2004/34, CON/2003/29
– законно платежно средство	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– деноминиране на дружествени дялове	CON/1998/11
– деноминиране на финансови инструменти	CON/1997/17
– деноминиране на национална валута	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– деноминиране на публичен и частен дълг	CON/1998/19, CON/1998/11
– правила за закръгляне	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– техническа спецификация на евро монети	CON/2000/29, CON/2000/13
Защита на еврото	
– авторско право	CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18

	<i>Номер на становището</i>
– фалшифициране	CON/2003/29, CON/2002/16, CON/2001/2002, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/1997/8, CON/16/10, CON/1999/1
– рециклиране на евробанкноти и монети	CON/2004/8

НАЦИОНАЛНИ ЦЕНТРАЛНИ БАНКИ

Счетоводство, отчетност и одит

– счетоводен режим	CON/2002/7, CON/1998/62
– годишни счетоводни отчети	CON/1998/62, CON/1998/35
– национален одит	CON/2002/22

Членове на управителните органи

	CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
– професионална тайна	CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
– гаранции за продължителността на мандата	CON/1997/26, CON/1997/25
– мандат	CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
– право на глас	CON/1997/25

Задачи на ЕСЦБ

CON/2003/27, CON/2002/16,
CON/2000/7, CON/1998/5,
CON/1997/18, CON/1997/8,
CON/1996/10, CON/1994/1

Независимост

	CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
– отношения с правителството	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Номер на становището</i>
– отношения с парламента	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– сметка на държавата в НЦБ	CON/1994/6
Минимални резерви	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Парична политика	CON/2002/21
Задачи, различни от тези на ЕСЦБ	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Участие в международни парични институции	CON/1997/16, CON/1997/10
Ценова стабилност	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Забрана на пряко финансиране	CON/1998/45, CON/1995/14
Пруденциален надзор	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Резерви в чуждестранна валута и резерви в злато	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Устройствени закони на НЦБ	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– бюджетно-правни разпоредби	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– работа и организация на отвъдморските департаменти	CON/1999/20
Необезпечени кредити в рамките на деня в полза на държавата	CON/1997/8

**СЪБИРАНЕ, ОБОБЩАВАНЕ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА
ПАРИЧНА, ФИНАНСОВА И БАНКОВА СТАТИСТИКА
И СТАТИСТИКА ЗА ПЛАТЕЖНИТЕ СИСТЕМИ
И ПЛАТЕЖНИЯ БАЛАНС**

Статистика на платежния баланс

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Обща статистика

– събиране на статистика

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– публикуване на лихвени условия

CON/2002/28

Парична и банкова статистика

CON/2004/2, CON/1998/30

Задължения за отчетност

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

Статистически функции на НЦБ

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

ПЛАТЕЖНИ СИСТЕМИ И СИСТЕМИ НА СЕТЪЛМЕНТ

Обезпечения, нетиране, репо-сделки

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Производства по несъстоятелност

– правило за нулевия час

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Право на задържане върху ценни книжа

CON/1995/12

Надзор върху платежни системи

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

Платежни системи – общи положения

CON/2003/15, CON/2003/14,
CON/2002/1, CON/1998/9,
CON/1998/3, CON/1997/4

	<i>Номер на становището</i>
Системи за сетълмент на ценни книжа – обща положения	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– системи за брутен сетълмент в реално време (СБСРВ)	CON/1995/12
Прехвърляеми ценни книжа	CON/2004/22
 ПРАВИЛА ПРИЛОЖИМИ КЪМ ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ, ДОКОЛКОТО ТЕ СЪЩЕСТВЕНО ВЛИЯТ ВЪРХУ СТАБИЛНОСТТА НА ФИНАНСОВИТЕ ИНСТИТУЦИИ И ПАЗАРИ	
КРЕДИТНИ ИНСТИТУЦИИ	CON/2003/25, CON/2001/35, CON/1998/25
ФИНАНСОВИ ПОСРЕДНИЦИ	CON/2003/25, CON/2001/35
ДОГОВОРИ ЗА ФИНАНСОВИ ОБЕЗПЕЧЕНИЯ	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
ОМБУДСМАН ЗА ФИНАНСОВИ УСЛУГИ	CON/2003/24
ЗАЕМИ ОТ КРЕДИТНИ ИНСТИТУЦИИ ИНДЕКСИРАНИ С ИНФЛАЦИЯТА	CON/2004/20
ПРАНЕ НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕ НА ТЕРОРИЗМА	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
ПРИНЦИП НА СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ НА КАПИТАЛ	CON/1995/15
– ДАНЪК ВЪРХУ ВАЛУТНИТЕ СДЕЛКИ	CON/2004/34
СТАБИЛНОСТ НА ФИНАНСОВИТЕ ПАЗАРИ	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11

	<i>Номер на становището</i>
– ИЗВЪНБОРСОВИ ПАЗАРИ	CON/2003/7
БОРСИ	CON/1999/4, CON/1997/21, CON/1994/11
НАДЗОР ВЪРХУ КРЕДИТНИ И ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ	CON/2004/21, CON/2003/24, CON/2003/19, CON/2002/18, CON/2001/35, CON/1997/2
ИНСТРУМЕНТИ НА ПАРИЧНАТА ПОЛИТИКА	
ИНСТРУМЕНТИ НА ПАРИЧНАТА ПОЛИТИКА НА НЕУЧАСТВАЩИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ	CON/1995/17, CON/1997/27
– ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА НА ЦЕНТРАЛНАТА БАНКА, МЕТОД И СРОКОВЕ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ДАННИ	CON/2004/33
– ИНСТИТУЦИИ ЗА ЕЛЕКТРОННИ ПАРИ	CON/2004/25
– ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ МИНИМАЛНИ РЕЗЕРВИ	CON/2004/29
– ПРОГРАМА ЗА СТАТИСТИЧЕСКИ ПРОУЧВАНИЯ	CON/2004/36
– НАДЗОР ВЪРХУ ФИНАНСОВИТЕ ПАЗАРИ	CON/2004/31

